2026/1099

18.5.2026

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2026/1099

ze dne 27. dubna 2026

o uzavření, jménem Evropské unie, Úmluvy Organizace spojených národů o mezinárodních účincích soudního prodeje lodí („Pekingská úmluva o soudním prodeji lodí“)

RADA EVROPSKÉ UNIE

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 2 písm. b) a c) ve spojení s čl. 218 odst. 6 druhým pododstavcem písm. a) bodem v) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Úmluva Organizace spojených národů o mezinárodních účincích soudního prodeje lodí („Pekingská úmluva o soudním prodeji lodí“ nebo dále jen „úmluva“) byla přijata Valným shromážděním Organizace spojených národů v New Yorku dne 7. prosince 2022.

(2) V souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2024/414 ([2]) byla úmluva jménem Unie podepsána dne 14. března 2024, pokud jde o záležitosti spadající do její výlučné pravomoci, s výhradou jejího pozdějšího uzavření.

(3) Úmluva je prvním mezinárodním nástrojem, který zavádí harmonizovaný režim pro přiznání mezinárodního účinku soudnímu prodeji, přičemž zachovává vnitrostátní právo upravující postup soudního prodeje a okolnosti, za nichž se soudním prodejem převádí nezatížené vlastnické právo. Posiluje stávající mezinárodní právní rámec v oblasti námořní dopravy a plavby a je užitečným příspěvkem k rozvoji harmonických mezinárodních hospodářských vztahů. Zajištěním právní jistoty, pokud jde o vlastnické právo, které kupující nabývá k lodi při její mezinárodní plavbě, má úmluva maximalizovat cenu, kterou je loď schopna získat na trhu, a výnosy, které jsou k dispozici pro rozdělení mezi věřitele, a podpořit mezinárodní obchod. Je proto žádoucí, aby se použila co nejdříve.

(4) Uzavření úmluvy jménem Unie přispěje k zajištění právní jistoty a předvídatelnosti na mezinárodní a evropské úrovni tím, že vytvoří jednotný režim pro mezinárodní účinky soudního prodeje lodí, což jsou hlavní cíle Unie, které má Unie realizovat ve své činnosti v souladu s čl. 3 odst. 5 Smlouvy o Evropské unii.

(5) Unie rozvíjí justiční spolupráci v občanských věcech s mezinárodním prvkem založenou na zásadě vzájemného uznávání soudních a mimosoudních rozhodnutí. V této souvislosti přijal normotvůrce Unie mimo jiné nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ([3]) a (EU) 2020/1784 ([4]). Unie má proto výlučnou pravomoc v záležitostech upravených uvedenými nařízeními, zatímco ostatní záležitosti upravené úmluvou do této pravomoci nespadají.

([1]) Souhlas ze dne 26. března 2026 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

([2]) Rozhodnutí Rady (EU) 2024/414 ze dne 21. prosince 2023 o podpisu Úmluvy Organizace spojených národů o mezinárodních účincích soudního prodeje lodí, přijaté Valným shromážděním Organizace spojených národů v New Yorku dne 7. prosince 2022, jménem Evropské unie (Úř. věst. L, 2024/414, 29.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/414/oj).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1215/oj).

([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1784 ze dne 25. listopadu 2020 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech (doručování písemností) (Úř. věst. L 405, 2.12.2020, s. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1784/oj).

(6) Unie by se měla stát stranou úmluvy, pouze pokud jde o záležitosti spadající do výlučné pravomoci Unie, tedy pokud příslušná ustanovení úmluvy mohou ovlivnit společná pravidla nebo změnit jejich působnost. V současné době má Unie výlučnou pravomoc, pokud jde o některá ustanovení úmluvy ohledně záležitostí týkajících se justiční spolupráce v občanských věcech, jak je podrobně uvedeno v připojeném prohlášení o pravomoci Unie, a členské státy si ponechávají svou pravomoc v rozsahu, v jakém úmluva neovlivňuje společná pravidla nebo nemění jejich působnost. Přistoupením Unie k úmluvě, pokud jde o záležitosti spadající do její výlučné pravomoci, nejsou dotčeny výsady členských států, pokud jde o ratifikaci úmluvy v záležitostech spadajících do jejich vnitrostátních pravomocí.

(7) Podle úmluvy má organizace regionální hospodářské integrace vydat prohlášení, jež blíže určí záležitosti upravené úmluvou, pro které na ni její členské státy přenesly pravomoc. Podle úmluvy se dále má toto prohlášení učinit při podpisu, ratifikaci, přijetí či schválení úmluvy nebo při přistoupení k ní. Unie toto prohlášení, v němž uvedla svou pravomoc v záležitostech upravených úmluvou, učinila při podpisu.

(8) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a tato rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

(9) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

(10) Úmluva a připojené prohlášení o pravomoci Unie by měly být schváleny,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Úmluva Organizace spojených národů o mezinárodních účincích soudního prodeje lodí (dále jen „úmluva“) se schvaluje.

Znění úmluvy se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Připojené prohlášení o pravomoci Unie se schvaluje v souladu s čl. 20 odst. 1 úmluvy.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie* ([5]).

V Lucemburku dne 27. dubna 2026.

Za Radu

předsedkyně

M. PANAYIOTOU

([5]) Den vstupu dohody v platnost zveřejní generální sekretariát Rady v *Úředním věstníku Evropské unie*.

PŘÍLOHA

Prohlášení podle čl. 18 odst. 2 Úmluvy Organizace spojených národů o mezinárodních účincích soudního prodeje lodí („Pekingské úmluvy o soudním prodeji lodí“), přijaté Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 7. prosince 2022 v New Yorku, o pravomoci Evropské unie ve věcech upravených touto úmluvou, ve vztahu k nimž členské státy přenesly svou pravomoc na Evropskou unii

Podle čl. 18 odst. 1 Pekingské úmluvy o mezinárodních účincích soudního prodeje lodí (dále jen „úmluva“) může organizace regionální hospodářské integrace, která je tvořena svrchovanými státy a má pravomoc v určitých záležitostech upravených úmluvou, úmluvu podepsat. Podle čl. 18 odst. 2 úmluvy má organizace regionální hospodářské integrace vydat prohlášení, jímž blíže určí záležitosti upravené úmluvou, pro které na ni její členské státy přenesly pravomoc. Evropská unie se rozhodla úmluvu uzavřít a opakuje prohlášení, které již učinila při podpisu dne 14. března 2024.

V rozsahu, v jakém mohou ovlivnit společná pravidla nebo změnit oblast působnosti právních aktů uvedených v písmenech a) a b), jsou záležitosti upravené úmluvou, pro které členské státy Evropské unie přenesly pravomoc a pro které má Evropská unie výlučnou pravomoc ve smyslu čl. 3 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, tyto:

a) Článek 9 úmluvy („Příslušnost k zamezení a pozastavení soudního prodeje“), pokud jde o pravidla pro určení příslušnosti stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. EU L 351, 20.12.2012, s. 1), a

b) článek 4 úmluvy („Oznámení o soudním prodeji“), pokud jde o pravidla pro doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních (doručování písemností) stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1784 ze dne 25. listopadu 2020 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech (Úř. věst. EU L 405, 2.12.2020, s. 40).

Pravomoc Evropské unie podle Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie ze své podstaty podléhá neustálému vývoji. V rámci těchto Smluv mohou příslušné orgány přijímat rozhodnutí, která určují rozsah pravomoci Evropské unie. Evropská unie si proto vyhrazuje právo toto prohlášení podle potřeby změnit, aniž by taková změna byla podmínkou nezbytnou k výkonu její pravomoci v záležitostech upravených úmluvou.

Unie tímto upřesňuje, že úmluva se s ohledem na pravomoc Unie vztahuje na území členských států, na něž se vztahují Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie podle článku 52 Smlouvy o Evropské unii a za podmínek stanovených mimo jiné v článku 355 Smlouvy o fungování Evropské unie.